

شناسایی نواحی آسیب رسان سطح زمین و بررسی تاثیرات آن بر سلامت انسان در فضاهای معماری

جمال الدین مهدی نژاد^۱، روشنک ناصری اکبر^{۲*}

۱- دانشیار گروه معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران.

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران.

*نویسنده مسئول: architect_roshi@yahoo.com

چکیده

در ساختار زمین، یک شبکه سراسری سه بعدی، کشیده شده است. این شبکه نشان دهنده ی امواجی تحت عنوان "ژئوپاتیک" می باشد که از اعماق کره ی زمین سرچشمه گرفته و تحت تاثیر ساختارهای شفاف و کریستالی در پوسته ی زمین قرار می گیرند. بنا بر گزارش های علمی، امواج ژئوپاتیک، حامل انرژی های مضر بوده و شایع ترین عامل در بروز برخی بیماری های مزمن جسمی و روحی انسان می باشند. تاثیر این امواج هنگامی دو چندان می شود که شخصی به مدت طولانی در محل تقاطع آن ها قرار گیرد. نظر به جمعیت روزافزون و مهاجرت بی رویه به شهرها، ایجاد ساختمان های بلند و شهرهای عمودی با تراکم بالا در سال های آتی، امری گریز ناپذیر خواهد بود. لذا افراد مجبور می شوند مدت زمان طولانی تری از یک منطقه خاص به عنوان فضای کار و زندگی توامان استفاده نمایند. از آن جا که در کشور ما ارزیابی بستر طراحی، از منظر زمین شناسی، عمدتاً نادیده انگاشته می شود و تاکنون پژوهش داخلی قابل توجهی نیز در این زمینه صورت نگرفته است لذا تشخیص نواحی آسیب رسان زمین در بنا امری ضروری می باشد. پژوهش حاضر از نوع کاربردی و توصیفی-تحلیلی می باشد. گردآوری اطلاعات از طریق مطالعه منابع کتابخانه ای یا اسنادی صورت گرفته است و نتایج حاصل از آن، اهدافی به منظور ایجاد فضایی با کیفیت؛ برای زندگی و سلامت افراد را به دنبال دارد.

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:
معماری و سلامت

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

انرژی زمین، سلامت انسان،
زمین شناسی، ژئوپاتیک،
دوزر.

پایگاه نمایه کننده:

پایگاه استادی علوم بحران اسلام

